

no tingués que realitzar tants viatges á Barcelona y tenir que passarhi tanta dias, que ab seguretats que'l tal assumpto s'ultimaria mes aviat.

Mentres tant esperant á la segona.

Lo ministre de Agricultura Sr. Allendesalazar aná á fer un estudi de Barcelona que doná grans resultats.

A n'ell.

En tres dias, setze banquets.

Cuants que sentne mestres (d'estudi) haurán pensat qu'ells ab un parell de banquets diaris passarian y tal volta farián molta mes feina.

Aviat per menjar s'haurá d'esser ministre.

¡Llástima que dels setze banquets, no n'hagi pogut triar un jol!

L'últim.

Una pregunta al burgés Sr. Serra.

A n'els treballadors de sa explotació, que'ls fa ensenyar de cantar, ¿no'ls farà pas aprendre aquelles de

«Somos padres de familia
imploramos caridad;»

ó l'altre,

«Haced caridad al obrero,»

etc., etc.?

Es que podría ser, sino en la teoría, en la práctica; perquè vamos, tanta esplendides ens escama.

»Ningú dona bntifarra sense matar porc.»

En una estadística he llegit, que durant el quinquenni del 1898 al 1904, aquí á Espanya hi han hagut la friolera de 56,309 desertors al servici militar

56,309 sérs que's negaren á ser carn de canó, 56,309 germans que tal volta's creyan que tindrian que esser assessins de sos semblants y 56,309 homes que per humanitarisme's negaren á manejar einas de destrucció.

Si'l jovent agafa aquet camí, abur institucions, privilegis, explotacions y barbarie; llavors si que l'emancipació humana será un fet.

La pau sols será veritat, cuan acabin los sistemas de guerra.

Sr. Barangé; Los fruits del seu despotisme ja comensan á dar resultats. De resultats d'aquella célebre formació de la Junta del Maüser, que trepitjant Reglaments firmats y autorisats per una Superioritat á la seva, del Sr. Gobernador de la provincia; trepitjant lo sentit comú, los drets y debers de determinadas personas, y fins á la rahó natural se feu en L'Unió, no sols ab lo seu beneplácit, si no preidintla vosté mateix, are tenim una denuncia, efecte directe de tals causas.

Recordis de las denigrants expulsions y usurpacions que ab lo seu beneplácit se feyan, que vosté patrocinava, y pensi que'l verdader responsable de lo passat, de lo que passa y del

qui sab que passará, es vosté: sols vosté.

Que ho tinga en compte, que nosaltres be li tenim y no pararem hasta la reivindicació de nostres drets.

Si á vosté l'assisteix la forsa, á nosaltres la rahó; y, preparis á la lluyta, veurém qui guanya.

Nostra dignitat ens ho exigeix.

Diuen que'n Massot, lo gosset falder de'n Pedrals, aquell que l'acompanya fins altes horas de la nit, perquè... no ensapegui ab un guarda-rodas, deixa de formar part de l'orquestra «Agustins»; pró, ¡cál no ho creyem.

Devia ser un cop de sanchs; perquè éll qu' es capás d'arrastrarse fins á besar las postrimerias dels homes, procurará d'una manera ó altra reganxarse.

Nosaltres no ho voliam creure, pró sapiguem que digué que de contratista com éll l'orquestra «Agustins» no'n trobaria cap més, llavors ho creguerem, perquè, aixó si que ho té, y sino provas en L'Unió, que gracias á sos treballs lográ ferlos entrar en la casa... per rebre un desengany.

A cada puerco, le llega su San Martin.

Diuen que nostre rector marxa.

Bueno. Ni'ns en alegrem ni ho sentim. Aquesta gent fan com las tempestats, que cuan no descarregau allí ahont son, en una á altra part van á caure

No sabem, ni desitjém sapiguer ahont anirá á parar; per mes que presumim que no será allí ahont pararen aquelles reliquias de Sant Cristófol.

Als encants.

Ah, memorias, si'ls veu, á mossen Nassos, mossen Senyoreta, á n'en Cametas, que crech jo son sos fiols, y despres als vehins del devant ¡Abur!

Aquets aparatos de forsas de serenos, pollicia-, burots, y alguna pareca que fa unas cuantas nits que voltan, els diem que si ho fan per garantir nostras personas, que no ho fassin. no, que per are no hi há perill de que s'ens fassi res, y... estem curats d'espants.

¡Eyl á no ser que voltin per guardar las espattillas d'aquells fantotxes que's fan acompanyar per anar á dormir.

Que també podria ser.

Si per cas, á n'aquets els demanem que no retirin tant tart, porque despres no's digui que si, n Castanyuelas s'adorm per tot arreu.

Es que de dias també poden esser d'utilitat.

¡Miracle de Deu!

Si ab miracles creguessem veuriam que per verdadera casualitat totas las denuncias tant en pro com en contra que s'han presentat per nosaltres en las oficinas del Jutjat, han anar á parar á l'escrivanía del nostre simpático, celós y honrat actuari D. Joan Comas.

Ab satisfacció hem sabut que la causa pre-

sentada al Jutjat contra nostre Director ha recaygut també (oh, ya, ya,) al simpático, celós y honrat actuari D. J. Comas.

Bon zel y bon acert en aquets treballs, que servint bé, un se fa home!

¡Oh, ya, ya!...

Veyém ab satisfacció, (que consti) que'l valiente y honrado adalid defensor de la democracia s'ha empassat ab armas y bagatges al camp de son gendre, Sr. Jutge Municipal.

¡Pobre democracial! ¡Adeu!

Cassat al vol.

—Per de prompte'n Torruella, ja'l tindré mitj anyet fora de Granollers, de desterro.

—¿Y... cuan torni?

—Qui día passa any empeny. Mira'n Garrell com varem ferlo callar al dirli que había de pagar alguna coseta.

—No't fiis d'aigua que no corri, ni gat que no mioli. Veremos hombre, veremos.

—Si, pró'l sogre, el sogre...

—Be vaija el teu sogre ni'l bastó que empanya valen per si sols, com res. No veus que's el cafeter l'amo?

Y cuan aquest varen cridarlo... ni contestá.

No vareig poguer arplegar res mes.

BILINGÜES

«En Valencia hay una silla,
que es muy cómoda y muy buena,»
en los baixos de Sant Roch
també s'hi está de primera;

«Pregunté por Sanchez Toca
y Maura me respondió»,
no pareu may fins que'l Frare
toqui'l dos de La Unió.

«Salmerón en el Congreso
va á poner un baratillo»,
nosaltres ab LA TRONADA
als cacichs doném codillo.

«Cálmame por Dios morena,
cálmame por Dios la sed»,
no voldría jamay veure
com s'adorm en Castellet.

Couplets ab música de EL MOZO CRUO

En L'Unió ja res hi falta
per aná'l cel sens tardá,
un metje perquè'ls reventi
y el Frare per confesá.

«Siempre pa trás, tu lo verás,
cuanta pillería—que pel mon hi há
per embustería—ningú'ls guanyará,